

Pět'kowý woſčzny kraj běſcho niži dvě mili
wot ſeju; Amerika pak wše, wše dalej.
Pět'ko teke ſnajafcho wodnu drogu na ſtwoju
domaznu ſupu, do Ameriki pak niewěžefcho
žeden wot ſeju drogu. A weto hof-
ſamkuſchtej wonej to ſchěžſche, roſměj: do
Ameriki ſe pſchewjaſcz! Satym ak ſchykno
běſchtej pſchigotowaſej a ſježu ſe ſastaraſej
zaſaſchtej wonej na godny wěſch, aby ſtwojej
ſupe božemje groniſej.

A ten wěſch pſchiže. Wonej ſčednuſchtej
ſe do zoſna a ſtarzyſchtej wot brøga.
Schěžko jima bu. Robinson pſakafcho, aſo
ſtwoje lamy na brøſe wostawi a woni ſa-
nim glědachu, rowno aby ſobu kſcheli. Won
ſe dopomíne ſcheje žaſoſczi, kotrūž tudy běſcho
hustojał, ale teke ſcheje gnadneje pomozh
wot Boga. Won ſwignu ſtwojej ruze a
řaknu: „božemje, wý ſnakſi mojeje pſche-
traneje nuſe, wostaňſho ſ Bogom!“ Ten
papagaj pak ſeda ſe ſastarzyſch, won ſleſche
na zoſn a Robinson weſe jogo ſobu.

To běſcho 30. novembra dopoſňa, w
žerwetem leſche Robinsonoweg bydlenia na tej
ſupe, aſo ſe na to ſestajne morjo pufch-
cžiſchtej. — Lebda běſchtej někotare ſtow
kſchozeń wot ſupy pſchez, ga pſchiže předna
ſadora: woda bu niſka, až ſiamožaſchtej
pſchejěſch, ſpod wodu ſchěgňiescho ſe ſchtundu
daloko pěſkowata gora, kotrūž hobiaſch der-
běſchtej. Po ſtých ſchtundach možaſchtej
ſe pſchežunuſch. Lebda pak běſchtej mimo,
ga ſrasom ſe jeju zoſn ternu a leſcheſcho
dopředka, rowno aby nejgorſchý wěſch jen
gonik. Wonej ſwijafchtej tu pſachſchisnu
gromadu, dokulž měňaſchtej, až wěſch ju